No. 2454 Zaterdag 31 Januari 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. J. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Curaçaosche Sprokkelingen.

Een prachtig initiatief, voorbeeld ter navolging.

Bij de intrede van het jaar 1931 hield de heer E. HELDRING, Voorzitter van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam, ouder gewoonte wederom een buitengewoon belangrijke rede ; — een rede, met diepgaande beschouwingen omtrent den algemeenen wereldtoestand, zwaar van feitenmateriaal, — een beknopte jaarlijksche wereldhandelsencyclopedie.

In het gedeelte dat speciaal Curaçao betreft, en dat wij elders in zijn geheel publiceeren, zegt spr. na enkele woorden te hebben gewijd aan de arbeidsbeperking bij C. P. I. M. op Curaçao en Panamerican op Aruba, het volgende :

„Dit ontslag (van arbeiders) *heeft de congestie op de arbeidsmarkt geheel doen verdwijnen, doch geen werkloosheid veroorzaakt, daar bij de C. P I. M. alleen nog 2000 vreemde arbeiders zijn."*

Naar aanleiding van deze woorden veroorlove de heer HELDRING ons een kleine kantteekening.

De heer H. kan zich blijkbaar niet indenken, dat terwijl er nog 2000 vreemde arbeiders zijn, werkloosheid kan bestaan.

Het moest eigenlijk ook niet mogelijk zijn.

Want iedereen zal het toch met ons eens zijn, — hetgeen blijkbaar de heer H. ook veronderstelt, — dat, wanneer er geen reden tegenover staat die een andere handeling wettigt, de kinderen des lands de voorkeur moeten hebben boven vreemdelingen.

En toch bestaat er werkloosheid.

Geen werkloosheid, zegt de hr. H. Was het maar waar.

Hoe komt 't dan, dat we dagelijks tientallen van mannen en jongelingen, — zoo ambachtslui als losse werklieden — langs onze straten zien, op zoek naar werk ? Sommigen die reeds maanden zonder werk zitten en wien de honger uit de oogen en ingevallen gelaatstrekken ziet ?

Wij spreken alleen maar over onze inheemsche werkelooze werkkrachten; en nog niet over de honderden vreemdelingen die hier rondzwerven, zonder werk, zonder verdiensten ; God weet, hoe ze aan den kost komen.

Geen dag bijna gaat er voorbij, of er komen mannen, vaders van huisgezinnen en jongelui bij ons om aanbeveling voor een of ander werk, hetzij in Gouvernementsdienst of in dienst bij particulieren.

De heer MEYERS, Directeur van Openbare Werken, verzekerde ons, dat er dagelijksch tientallen van menschen zich bij het Departement van O. W. voor werk komen aanbieden ; doch dat hij ze, tot zijn grooten spijt, teleurgesteld moet wegzenden, daar hij geen andere werken kan uitvoeren dan waarvoor op de begrooting credieten zijn toegestaan.

De bewering van „geen werkloosheid" hier op Curaçao zal met 't oog hierop, moeilijk staande kunnen worden gehouden. Er is wel degelijk werkeloosheid, ofschoon wanneer men de vreemde werkkrachten, in zoover zulks mogelijk is, door inheemsche zou willen vervangen, er wellicht geen werkeloosheid zou behoeven te bestaan.

Hoe groot het aantal werkloozen, onder onze inheemsche werkkrachten op 't oogenblik is, valt moeilijk bij benadering te zeggen.

Misschien kan 't Bevolkingsregister ons binnenkort op deze vraag antwoord geven.

Dat 't in de honderden loopt, is echter wel zeker.

Op ons zustereiland Aruba *was* de toestand al even treurig ; — te treuriger, omdat men door de goede verdiensten der laatste jaren, waardoor men zich ruimer bewegen en wat meer gemakken verschaffen kon, het gemis aan inkomsten nu des te meer gevoelde : terwijl men bovendien het lijdelijk moest aanzien, dat dikwijls aan vreemdelingen de voorkeur werd gegeven boven de kinderen van het land.

In hoeverre onze inheemsche arbeiders tot deze bevoorkeuring van vreemde werkkrachten, zelf aanleiding hebben gegeven, willen we hier onbesproken laten. We constateeren alleen het feit der werkloosheid.

Met opzet schreven wel wat Aruba betreft : dat de toestand er even treurig *was.*

Want, naar wij met vreugde en voldoening vernemen, is sinds een week in dien toestand een gunstige keer gekomen — door het initiatief van Gezaghebber WAGEMAKER en de welwillendheid van de Directie van de Panam ten opzichte van het Arubiaansche volk.

De tientallen van Arubiaansche werklieden ziende, die zich dagelijks op zijn kantoor voor werk kwamen aanbieden, nam Gezaghebber WAGEMAKER het initiatief, — voorwaar een zeer prijzenswaardig initiatief, — om met de Directie van de Panam. over 't vraagstuk de werkloosheid, dat met den dag nijpender werd, te onderhandelen, en te zien in hoever het mogelijk zou zijn om vreemde werkkrachten te vervangen door inheemsche.

Na ampele besprekingen, bereikte de Gezaghebber het gunstig resultaat, dat de maatschappij zich bereid verklaarde om 500 Arubiaansche arbeiders te werk te stellen, ter vervanging van 500 vreemde arbeiders, doch op één conditie :

dat de arbeiders zich n. l. stipt aan het contract zouden houden; zoo niet, dan zullen zij onverbiddelijk worden weggestuurd en verbeuren de kans om nog werk te krijgen.

De Maatschappij is genegen den Arubiaanschen arbeider, wiens goede hoedanigheden zij erkent, te helpen : maar moet dan ook op hem kunnen rekenen. Het gaat toch niet aan, dat er van de 500 arbeiders die op de lijst staan, geregeld een 100 en 's Maandags zelfs meer ontbreken op het werk, gewoonlijk om redenen die geen redenen mochten zijn. Tegenover de bereidwilligheid van de Maatschappij heeft de arbeider zijn stipt- en getrouwheid bij het werk, te stellen. De Maatschappij heeft recht dit te eischen, en eischt het ook, in haar eigen belang, hetgeen niet wegneemt, dat het belang van den arbeider zelf er eveneens door gebaat wordt. Want iedereen respecteert een plichtsgetrouw arbeider, zal dezen steeds de voorkeur geven boven een die 't zoo nauw niet neemt, en alleen maar op het werk gelieft te verschijnen als 't hem goeddunkt.

Dat onze landbouwende bevolking — dit geldt voor Aruba wellicht nog meer dan voor Curaçao, — zich niet ineens aan de veranderde tijdsomstandigheden kon aanpassen, valt eenigszins te begrijpen.

De natuur maakt geen sprongen. Elke ontwikkeling gaat geleidelijk. Men kan een landbouwende bevolking niet ineens omzetten in een nijverheidsbevolking. Zij moet zich geleidelijk weten te wennen aan het geregelde voortdurende werk, dat elke nijverheid met zich meebrengt. De fabrieksnijverheid, meer dan welk ander bedrijf ook, heeft menschen noodig, waarop zij kan rekenen.

Doch jarenlange ondervinding heeft ons volk toch wel kunnen leeren, wat de nijverheid van ze verlangt, — op de alleerste plaats, stiptheid in het werk. Zooveel menschen heeft een bedrijf dagelijks noodig om goed te kunnen marcheeren, — op zooveel menschen moet men dus geregeld kunnen rekenen.

Wanneer onze inheemsche arbeiders dit eerder hadden ingezien, dan gelooven wij niet dat de invasie van vreemdelingen zoo'n vaart genomen zou hebben, en dezen zeker niet de voorkeur zouden gekregen hebben boven de kinderen van het land.

Wij juichen het initiatief van Gezaghebber WAGEMAKER ten zeerste toe, en hopen dat hij er succes mee moge hebben.

De Arubiaansche arbeider heeft 't zelf in zijn macht dit succes te verzekeren.

„Een voorbeeld ter navolging", schreven wij.

Zou men met een weinig goeden wil dit voorbeeld hier op Curaçao niet kunnen navolgen ?

Wij geven het denkbeeld beleefd aan ons Bestuur en aan de Directies der hier gevestigde Maatschappijen in overweging. Het is onze overtuiging, dat hier ook thans, nu zich de gevolgen van de wereldcrisis doen gevoelen, geen werkloosheid behoeft te bestaan, zeker niet in die mate als nu het geval is. We hopen spoedig van maatregelen te hooren, ter voorziening in de bestaande nood. Aruba docet. Aruba geeft ons het voorbeeld.

De Crisis.

Een algemeen overzicht over de huidige wereldcrisis, zijn oorzaken en de vooruitzichten op een betere toekomst, opent de belangrijke rede van den heer HELDRING, reeds in bovenstaand artikel vermeld.

Aan dit overzicht willen wij het een en ander ontleenen. Hij zegt :

Het rijzen van het gordijn bij den aanvang van 1931 toont een slagveld, waarop oorzaken, gevolgen en verschijnselen verward door elkaar liggen. En nog is de strijd niet uit. Zij, die een jaar geleden geloofden, dat de depressie van voorbijgaanden aard zou wezen, zijn bedrogen uitgekomen. Weinigen, zoo iemand, hebben deze ontwikkeling ten volle voorzien. De daling der groothandelsprijzen heeft zich voortgezet tot een ongekend laag peil, waarop zij sedert eenigen tijd vrijwel gebleven zijn. Zij heeft op haar beurt — nadat zij, reeds eerder aangevangen, in 1929 door de ineenstorting op de effectenbeurs te New York een stoot ontving — een aanhoudenden teruggang van de koersen van aandeelen op alle beurzen en een wijd verspreid wantrouwen in waarden veroorzaakt. Het publiek is van alle beleggingen, behalve van die welke het voor de allerveiligste aanziet, afkeerig. Hoewel faillissementen allerwege talrijker zijn dan in 1929 en enkele geldinstituten van den tweeden rang gevallen of slechts door steun op de been gehouden zijn, vonden opzienbarende financieele calamiteiten niet plaats, maar de financiering van goederen, tot hoogen prijs gekocht of verpand, en de bevriezing van industrieele credieten, heeft de liquiditeit van vele banken in het buitenland zonder twijfel aangetast.

De massa's der werkloozen zijn in Europa en Noord Amerika alleen reeds tot ongeveer 12 millioen gestegen. De economische nood heeft de politieke onrust gestimuleerd, revoluties in Zuid Amerika, bij voortdurend dreigende revolutie in Spanje en gisting in Duitschland, gevaarlijke verdeeldheid in Europa, dat een schouwspel van economische verdwazing en politieke impotentie oplevert. Daarnevens het volgens velen verontrustende verschijnsel van een Rusland, dat in de fanatieke begeerte van zijn machthebbers naar snelle verwezenlijking van socialistische leerstellingen zijn 160 millioen als slaven voortzweept, Britsch Indië, 300 millioen tellend, neigende tot afscheiding en buitenlandsche goederen afwijzend, en China met nogmaals 300 à 400 millioen, even opademend na jarenlangen burgeroorlog, die wellicht straks weer ontvlamt. De beroering in deze drie eenheden, de kleinste helft van het aantal aardbewoners omvattende, zijn niet een rechtstreeksch gevolg van de prijsdaling, maar wel accentueeren zij haar. Moet de wereldoorlog op den bodem van de meeste huidige verschijnselen gezocht worden, de prijsdaling zelve is elders van de bestaande moeilijkheden de directe oorzaak.

De depressie heeft geen land onaangetast gelaten, maar is heviger aangekomen daar, waar de toestand reeds ongezond was, hetzij openlijk kwijnend of door kunstmiddelen voorspoedig. Het ernstigst in beteekenis is de crisis in de landbouw, omdat deze in de maatschappelijke structuur het basiselement is, dat, ook in onze verindustrialiseerde samenleving in het een land meer, in het ander minder, den economischen barometer beïnvloedt.

Wil men pogen, zich een indruk te verschaffen nopens de vooruitzichten voor een verbetering, dan moet men tot vóór de prijsdaling teruggaan en trachten, zich een beeld te vormen van de gebeurtenissen, welke haar, afgezien van den oorlog, veroorzaakten.

Zij zijn vele. De toepassing van uitvindingen van chemischen, biologischen en technischen aard in de laatste vijftien jaren gedaan, heeft de productie-methoden in den landbouw en de nijverheid grondig gewijzigd. De bemesting met stikstof uit de lucht, de mechaniseering van den graanbouw in Noord Amerika en Rusland heeft de oogsten aanzienlijk opgevoerd; de verbetering van verbindingen, vooral in de tropische landen, heeft geweldige massa's nieuwe goederen op de markt gebracht; steenkool werd grootendeels door motoren en electriciteit vervangen; de nijverheid vernieuwde zich onophoudelijk met handenarbeid uitsparende machines en breidde zich onmatig uit, bijna overal kunstmatig aangemoedigd. Op het terrein van bijna elk artikel zijn feiten aan te wijzen, die de grootere productie veroorzaakten. Anderzijds werd de [illegible] gestuit door burgeroorlog (China), politieke actie (Britsch Indië), politieke afsluiting (Rusland), kapitaalarmoede (Centraal en Oost Europa), tariefmuren, algemeen heerschend en overdreven wantrouwen.

Sommige economisten schrijven den prijsval aan een onvoldoende goudproductie toe. Een zeker verband tusschen het beschikbare crediet, op goud gebaseerd, en de prijssom van daarvoor verkrijgbare waarden, is niet te ontkennen. Het is evenwel een begrensd en niet steeds direct operatief verband. In de tegenwoordige crisis zijn in bijna alle goederensoorten technische en andere oorzaken van productievermeerdering aan te toonen, die met crediet weinig uitstaande hebben.

Daarna vraagt spr. :

Is licht in den toestand te bespeuren ? De productie kan tot de tegenwoordige verlieslatende prijzen niet volgehouden worden. Men is gedwongen haar in te krimpen, voorzoover de overheid haar niet kunstmatig handhaaft. Het herstel wordt door de bestaande en toenemende bescherming, door de geringe daling der detailprijzen, die geringe vraag uitlokt, door de heerschende politieke onzekerheid en in het algemeen door psychologische imponderabilia tegengehouden. Waarschijnlijk zijn de voorraden in de tweede hand tengevolge van koopvrees langzamerhand gering geworden ; het zijn de zichtbare voorraden in de eerste hand, die een druk uitoefenen, welke, wanneer eenmaal [illegible] komt, geleidelijk voor voorbarig optimisme kan plaats maken. Het is mogelijk, dat binnen eenigen tijd uit landen, indien zij, zooals China, na een langdurige periode van politieke onrust gekend te hebben, tot korteren of langeren inwendigen vrede komen, een vraag naar goederen ontstaat, die wegneemt wat er voor overdrevens in de stemming van het oogenblik schuilt. Hetzelfde kan zich voordoen, indien in het land, waar de crisis het hevigst is aangekomen en de grootste potentieele krachten aanwezig zijn, de Vereenigde Staten, zich eenige meerdere vraag ontwikkelt, doch op het oogenblik ontbreekt de aanwijziging, dat men er uitgeziekt is. Voordat de zichtbare wereldvoorraden belangrijk verminderd zijn is geen verbetering te verwachten. Naarmate het proces der opruiming langer duurt, wordt het gevaar van financieele complicaties grooter.

Een onberekenbare factor is de uitkomst van de oogsten. Het diepte punt in den landbouw kan soms in een tijdperk van eenige maanden tengevolge van geringeren uitzaai of mindere opbrengst achter den rug zijn, al maken de aanwezige overschotten van tarwe en de verwachte groote oogsten op het Zuidelijk halfrond dit thans voor het voornaamste voedingsgraan onwaarschijnlijk. In de tropen zal de invloed van den tegenwoordigen prijsstand op de voortbrenging het eerst merkbaar zijn, voorzoover het volkscultures betreft, daar de inboorlingen leven in een klimaat, dat aanzienlijke beperking van hun behoeften zonder groote persoonlijke offers mogelijk maakt en zij dientengevolge den verbouw of inzameling der uitvoergewassen staken, wanneer de daaraan verbonden inkomsten niet ruimschoots de inspanning vergoeden. In gematigde luchtstreken is een dergelijke houding tengevolge van de minder gemakkelijke levensomstandigheden voor den landman niet mogelijk. De invloed, dien de aanwezigheid van tropische producten op de markt van levensmiddelen in het algemeen heeft, is niet groot genoeg, dan dat een vermindering van aanvoer van eerstgenoemde spoedig het prijsniveau van het geheel zal steunen.
Voltrekt zich eenmaal een hoogere waardeering van landbouwproducten dan zal zij aan de vraag naar andere goederen en daarmede aan het herstel van den economischen toestand ten goede komen.

Om tot een duurzaam beteren toestand te geraken, is evenwel meer noodig dan een reactie op het allerergste wantrouwen en indien, zooals niet onwaarschijnlijk lijkt, de wereld bezig is, zich aan een blijvend lager prijspeil, dat wel boven het tegenwoordige crisisniveau ligt, maar onder dat, hetwelk wij gekend hebben, aan te passen, dan staat haar nog een pijnlijk proces te wachten, vooral in de landen, die hun in vaste cijfers uitgedrukte schulden hebben af te doen.

Bekendmaking.

De Procureur Generaal in Curaçao brengt hierbij in herinnering, dat het krachtens het bepaalde bij de verordening van den 20n Juli 1926 (P.B.No.60), met betrekking tot de in het wild levende vogels, alhier bekend onder de naam van „troepialen" (Icteridae) verboden is deze of eieren dan wel de nesten daarvan te vangen, te dooden, te vervoeren, te koop aan te bieden, te verkoopen, af te leveren, ten verkoop of ter af ter aflevering in voorraad te hebben of uit te voeren, uit te halen of te vernielen of te verstoren.

Willemstad, Curaçao, 17 Januari 1931

De Procureur - Generaal v d.
2—3 M. V. DIJK.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, *waarschuwt* hierbij alle bestuurders van motorrijtuigen in hun eigen belang de wettelijk toegestane *maximum snelheden* te weten in het algemeen 30 K.M. voor het stadsdistrict en 50 K.M. voor de buitendistricten, en in het bijzonder als op de groene verkeersborden aangegeven met witte cijfers, *strikt in acht te nemen*, bij niet naleving waarvan hun *rijbewijzen* overeenkomstig de desbetreffende wettelijke bepalingen door ondergeteekende zullen worden *ingetrokken*.

Willemstad, Curaçao, 20 Januari 1931

De Procureur - Generaal,
Hoofd der Politie vd.
2—3 M. V. DIJK.

Boekbespreking.

Christendom en Bolschewisme.

Vertaling van „*Das Notbuch der Russischen Christenheit*," door prof. K. CRAMER, prof. Dr. N. N. GLUBOKOWSKY, prof. Dr. I. ILJIN, prof. N. VAN ARSENIEW e.a. Prijs geb. 3.90, ing. 3.20 uitgave van *N. V. Korteweg & Stemerding*-Rotterdam; verkrijgbaar in den boekhandel.

Wij hebben zelden en boek gelezen, dat in al zijn soberheid, zoo'n indruk maakt als het boven vermelde. De schrijvers zijn mannen van gezag, die met grooten ernst ernaar gestreefd hebben, om een volkomen eerlijk en objectief beeld te geven van het Bolshewisme.

Wat berichten en beschouwingen uit kranten ons niet gaven, geeft ons dit boek. Het is van 't begin tot het einde een voortdurende, ten hemel om wraak schreiende aanklacht, tegen het stelsel, dat met infernale consecuentie doorgezet, niets anders op het oog heeft, dan de totale vernietiging van alle geestelijk leven, - van den ouden mensch, met zijn idealen van bezit, gezin, godsdienst, vrijheid, persoonlijke ontwikkeling, om te komen tot de vorming van den gemeenschapsmensch, zonder wil, zonder eer, zonder huisgezin, den mensch in dienst der gemeenschap, minder dan een slaaf, slechts smeerolie voor de sowjetmachine, zooals het in een der hoofdstukken heet. Om dit te bereiken, schrikt men niet terug voor de opoffering van millioenen menschen.

Wie 't niet met dit stelsel eens, moet zonder pardon verdwijnen. Alle rechten worden hen ontnomen, ook het recht om te leven. Niemand zal de bladzijden, waarin het lijden der slachtoffers — en van hoe ontelbaar velen — geschetst wordt, zonder ontroering kunnen lezen. Doch het is niet slechts lichamelijk lijden dat deze millioenenbevolking te verdragen heeft, — een lijden zoo groot als het wel nooit in de geschiedenis, ook niet onder de zwaarste tirannie gekend heeft, — maar ook geestelijk lijden, doordat haar al de geestelijke goederen van godsdienst, huisgezin, huwelijks- en gezinsleven ontnomen worden.

Wie het Bolschewisme wil leeren kennen in al zijn verschrikkingen, en de den mensch „ontmenschende" gevolgen, hij leze dit boek.

We geven de titels der verschillende artikelen ter kenschetsing van het zoo rijk gedocumenteerde en diep doorleefde boek:

Dr. *K. Cramer*: Ter inleiding.

Prof. dr. *Glubokowsky*: De Russisch-Orthodoxe kerk onder de tyrannie der Bolschewisten.

Dr. *K. Cramer*: De Evangelische Kerk onder de macht der Sowjets.

Dr. *Hans Koch*: Staat en Kerk in de Sovjet-Unie.

Het collectief der godloozen; de sociaal-economische grondslagen van de Kerkvervolging.

Prof. dr. *Iwan Iljin*: De verwoesting van het gezinsleven in den sowjetstaat.

Prof. dr. *N. von Arseniew*: Het wezen van het Bolschewisme.

Fritz Lieb: Christendom en Bolschewisme.

Dr. *K. Böhme*: Het geweten der wereld en Rusland.

Dr. *K. Cramer*: Slotwoord.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

H. Theresia kerk op Wishi.

Men is druk bezig om de nieuwe H. Theresiakerk op Wishi in orde te brengen. Binnen enkele weken zal de plechtige inwijding plaats hebben. De hoog eerw. Pater Provicaris, M. v. D. ELSEN heeft tot Pastoor benoemd den Zeer eerw. Pater HAGEMANS, thans Pastoor op de Noord, Aruba.

De W. E. Pater W. DE BARBANSON zal gedurende de Vasten de parochie van de Noord waarnemen.

Welkom.

Volgende week worden per SS. „Simon Bolivar" hier verwacht de Eerw. Moeder THERESIA, Algemeen Overste van de Zusters van Schijndel, en haar eerw. Zuster Assistente. Welkom.

Gouden Professiefeest.

Op Vrijdag 6 Februari a. s. hoopt de Eerw. Zuster MARIE ALOYSIA op Welgelegen haar Gouden Professiefeest te herdenken.

Soeur M. ALOYSIA, (in de wereld mej. Carmélie De Ravin) werd geboren op St. Barthelémy op 16 Juli 1857. Begin 1878 kwam zij naar Curaçao om op 2 Februari van dat jaar bij de Zusters van Roosendaal het kloosterkleed te ontvangen.

Op 6 Februari 1881 had zij het geluk haar plechtige H. Geloften te mogen afleggen.

Vijf en twintig jaar geleden, toen Soeur ALOYSIA haar Zilveren Professiefeest vierde, schreef ons blad, dat zij de eerste was van St. Barthelémy die haar intree deed bij de Zusters van Roosendaal, en wellicht ook de laatste zou zijn, zonder te kunnen denken dat in de laatste jaren verschillende meisjes van St. Barths haar voorbeeld zouden volgen.

Men kan een Gouden Bruid geen schooner kroon geven, dan door te zeggen, dat zij steeds een goede religieuze geweest is, — een die nooit zich zelf gezocht heeft, maar steeds de eer van God en het welzijn van anderen. Daarvoor heeft zij geleefd, gestreden en geleden, daarvoor heeft zij een leven van gebed en offer geleid, schoon en aangenaam en verdienstvol in het oog van God.

De goede God, voor wie zij alleen geleefd heeft, moge haar met zijn liefde en genade vergezellen, de dagen die haar nog te leven overblijven, om haar daarna binnen te leiden in zijn eeuwige vreugde.

Ons hartelijke gelukwenschen aan de Eerw. Jubilaresse!

Diamanten feest.

Dinsdag 20 Januari was het 75 jaar geleden dat Zusters Franciscanessen van Roosendaal op Bonaire aankwamen, om er zich te belasten met het Katholiek onderwijs. Zestig jaar hebben zij alleen de lasten ervan gedragen, tot dat 15 jaar geleden de Fraters deze zijn komen verlichten.

Dit diamanten feest zal plechtig herdacht worden tegelijk met de opening der nieuwe school, die in aanbouw is, en waarmede men omstreeks Paschen hoopt klaar te zijn.

Soeur Marie Gudule.

Zondagmiddag heeft de Eerw. Soeur MARIE GUDULE, die reeds geruimen tijd lijdende is op Habay, uit voorzorg de Laatste H. H. Sacramenten ontvangen.

Sint Nicolaas.

De pastorie van St. Nicolaas, Aruba nadert haar voltooiing, zoo dat deze nieuwe parochie, eveneens aan de H. Theresia toegewijd, spoedig een vasten pastoor zal krijgen.

Tot Pastoor van St. Nicolaas is benoemd de Z. E. Pater F. HENDRIKS, thans pastoor te Savoneta, en tot Pastoor van Savoneta de Z.E. Pater PIUS PAANAKKER.

Hoog Bezoek.

Aanboord van de toeristenboot „Duchess of Bedford", die verleden week Donderdag Curaçao aandeed, bevond zich Zijne Eminentie Kardinaal D. DOUGHERTY van Philadelphia.

Vast Rechter voor Aruba.

Den heer Dr. A. W. J. M. DESERTINE, lid van het Hof van Justitie alhier, is benoemd tot Kantonrechter op Aruba voor het tijdvak 5 Maart 1931 tot 4 Maart 1932.

Wij wenschen Aruba geluk met deze benoeming.

Hr. Ms. Banckert.

Hr. Ms. torpedojager „Banckert" is 12 Januari ll. uit Willemsoord naar hier vertrokken, ter vervanging van Hr. Ms. „Van Galen". Het reisplan is als volgt:

Vertrek Willemsoord 12 Januari, — aankomst Lissabon 16 Januari, — vertrek 20 Januari, — aankomst te Las Palmas 22 Januari, vertrek 26 Januari - aankomst te Trinidad 2 Februari, vertrek 5 Februari, — aankomst op Curaçao 7 Februari.

Wij wenschen Etat Major en bemanning van harte welkom!

Het ligt in het voornemen om Hr Ms. „Banckert" na het verblijf in West-Indië, rechtstreeks naar Oost-Indië te zenden.

Dieven aan 't werk.

Verleden week Vrijdag in den vroegen morgen omstreeks 3 uur, heeft men getracht de deur van een woonhuis op den Roodeweg open te breken.

Een der dochters des huizes werd door het leven wakker en riep den inbreker toe wat hij moest hebben. Deze bedreigde haar toen en ging aan de haal. De vader des huizes waarschuwde de politie die op haar ronde kort daarna aldaar voorbijkwam, en deze zette onmiddelijk den dief, dien zij uit de beschrijving herkende als een persoon, die zij kort te voren daar in de buurt gezien had, achterna.

Een bewoonster van de Brionweg vond Vrijdagmorgen, toen zij thuis kwam van een boodschap, de deur van haar huis opengebroken.

Bij onderzoek bleek dat haar fonograaf gestolen was.

Auto-ongeluk.

Verleden week kwam een autobus in de buurt van de Saligne in aanrijding met een ezelkarretje. De voerder van het ezelkarretje was zwaar gewond en moest naar het St. Elisabethsgasthuis vervoerd worden. De ezel verkeerde in zulk een staat, dat men hem moest afmaken. De politie die spoedig ter plaatse was, maakte procesverbaal op tegen den chauffeur van de autobus wegens te hard rijden.

Curiel's Bank.

In dank ontvangen de staat van de Curiel's Bank over 1930.

Deze staat, zooals gepubliceerd in ons blad, spreekt eigenlijk voor zich zelf; te meer nog wanneer men hem vergelijkt met die van een jaar te voren. Het Reservefonds is gedurende 1930 vermeerderd van f. 250.000 tot f. 350.000, dus met 40 procent.

Onze gelukwensch met de steeds stijgende vooruitgang en onze beste wenschen voor het nieuwe jaar.

Toeristenbooten.

Vandaag bezoekt het luxueuze italiaansche motorschip „*Vulcania*" van de Cosulich Line, met toeristen, onze haven.

Het schip meet 35.500 ton. Op 22 Februari komt het voor de tweede maal. Het schip zal aanleggen aan de Prins Hendrik Werf. De firma Maduro, Agent voor Curaçao, verstrekt gaarne alle gevraagde inlichtingen.

5 Februari komt de Engelsche toeristenboot „*Duchess of Richmond*" en zal meeren aan de Prins Hendrik Werf, Agenten: Firma S. E. L. Maduro & Sons.

7 Februari komt het pracht-toeristenschip „*Reliance*" in de Caracasbaai. De agenten, de firma Edwards, Henriquez & Co. verzoeken de eigenaars van auto's en chauffeurs, om op dien datum de toeristen met hun auto's van Caracasbaai af te halen en ze weer terug te brengen.

Aanval.

Onze collega „La Prensa" verneemt, dat deze week wederom een persoon werd aangevallen bij de Batipanjabaai. De aangevallene diende den aanvaller echter een flink pak slaag toe, die 't spoedig op een loopen zette.

In de buurt van de Saligne werd iemand aangevallen, wist echter uit de handen van den aanvaller te ontsnappen en ervan door te gaan. De aanvaller keerde zich tegen een tweede persoon.

Deze erkende den aanvaller en, waarschuwde de politie, die spoedig de hand op hem wist te leggen.

Fabrikatie van koolzuurhoudende wateren.

Door Zijne Exc. is bij den Kol. Raad ingediend een ontwerp-verordening van voorschriften, in Curaçao op te volgen door fabrikanten van koolzuurhoudende wateren.

De *Memorie van Toelichting* luidt als volgt:

Het is den ondergeteekende gebleken, dat het consumeerend publiek in het algemeen en de arbeiders in de limonade- en spuitwaterfabrieken in het bijzonder voortdurend blootstaan aan de gevaren, verbonden aan het springen van voor de vulling ondeugdelijke flesschen.

In bedoelde fabrieken toch worden voor limonade en spuitwater, hetwelk onder een druk staat van meer dan 3 —gewoonlijk 4 tot 5 atmosferen— oude en niet daarvoor bestemde flesschen gebruikt, die gewoonlijk slechts berekend zijn op een druk van 2 atmosferen.

Dientengevolge springen vele flesschen; in een fabriek van middelmatige productie ongeveer 20 per dag. De springwijdte kan 5 tot 6 Meter beloopen.

De meeste ongelukken met het vullen der flesschen hebben plaats in het klein bedrijf. Daar worden voor de vulling handmachines gebezigd en wordt de sluiting der flesschen door voetdruk aangebracht. De kracht, waarmede de flesch wordt gesloten, is niet steeds dezelfde. Meerdere malen gebeurt het, dat de druk te groot is voor de flesch.

Ook wordt de vloeistof in het klein bedrijf niet volkomen vermengd met het gas. Men bezigt dan ook een hoogen druk om de vermenging nog zoo volkomen mogelijk te maken. Hierdoor bevindt zich een groote hoeveelheid gas in den hals van de flesch en dit levert voor het consumeerend publiek gevaar op bij het openen der flesschen; niet zelden toch breekt de hals door voormelde omstandigheden.

De meeste fabrikanten beschermen hun arbeiders reeds geheel vrijwillig tegen de gevaren door maskers en leeren- of rubberhandschoenen. Niettegenstaande deze bestemming is toch nog dikwijls medische hulp noodig tengevolge van verwondingen.

Kan door beschermingsmiddelen het kwaad eenigzins worden tegengegaan, de grondoorzaak er van dient te worden weggenomen door bepalingen, die het gebruik van voor het doel geschikte flesschen voorschrijven en een technisch ambtenaar aanwijzen voor het uitoefenen van voortdurende controle daarop.

Het Uwen Raad hierbij aangeboden ontwerp strekt tot het in het leven roepen van bedoelde bepalingen.

Voor blijvende schade voor de betrokken fabrikanten behoeft geen vrees te bestaan. De invoering der bepalingen zal voor dezen medebrengen een tijdelijke uitgave bij wijze van voorschot voor één keer, die echter weder spoedig gedekt wordt door het zgn. „staangeld".

Het tijdstip van inwerkingtreding is bepaald op drie maanden na de afkondiging, ten einde den fabrikanten een behoorlijken termijn te laten voor bestelling en ontvangst van de vereischte flesschen en benoodigde machinerieën.

Volgens het ontwerp, moeten voor vulling met koolzuurhoudende wateren flesschen worden gebezigd, welke ten minste een druk van 5 atmosferen kunnen doorstaan, terwijl de vloeistof, voor de vulling te bezigen, te voren met het gas volkomen gemengd moet zijn. De druk optredende bij het vullen van de flesschen, mag niet meer bijdragen dan 3½ atmosfeer, bij een temperatuur van 75° Fahrenteit. Verder worden nog bepalingen gemaakt ter beveiliging van hen die de flesschen vullen en voor het reinhouden van het lokaal. Met het toezicht op de naleving der bepalingen zijn, behalve de bij art. 8 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao, aangewezen ambtenaren, mede belast der technische ambtenaren bij het Stoomwezen.

Herziening van de Curateele.

Verschenen is de *Verordening* van den 29sten Augustus 1930, betreffende herziening curateele, bepaaldelijk met het oog op drankruchtigen (P. B. No 4. 193).

De betreffende artikelen van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 4 Sept 1868 No 18 (P. B. No 16) zijn gewijzigd als volgt:

Art. 482 „Een meerderjarige kan onder curateele worden gesteld:

1°. wegens het zich bevinden in eenen gedurigen staat van onnoozelheid, krankzinnigheid of razernij, al is het dat hij bij tusschenpoozing het gebruik zijner verstandelijke vermogens bezit;

2°. wegens verkwisting;

3°. indien hij tengevolge van gewoonte van drankmisbruik:

a. zijne belangen niet behoorlijk waarneemt,

b. in het onderhoud van zich of de zijnen niet behoorlijk voorziet,

c. in het openbaar herhaaldelijk aanstoot geeft, of

d. eigen veiligheid of die van anderen in gevaar brengt;

4°. indien hij op grond van zwakheid van vermogens niet in staat is om zijn eigene belangen behoorlijk waar te nemen."

Art. 483. „De curateele, bedoeld onder 1o. van het vorig artikel, kan worden verzocht door den echtgenoot, door de bloedverwanten in de regte linie en die in de zijdlinie tot den vierden graad ingesloten, en door het openbaar ministerie.

De curateele, bedoeld onder 2o. en 3o. van het vorig artikel, kan bovendien worden verzocht door den onder curateele te stellen persoon zelf.

De curateele, bedoeld onder 4o. van het vorig artikel, kan alleen worden verzocht door den onder curateele te stellen persoon zelf.

Art. 484 „Indien, ingeval van razernij, de curateele niet door andere daartoe bevoegde personen is verzocht, is het openbaar ministerie daartoe verplicht."

Art. 486. „Verzoekschriften, welke niet van den onder curateele te stellen persoon zelf uitgaan, bevatten bepaaldelijk de daadzaken, waaruit van den grond tot curateele blijkt; daarbij worden gevoegd zoowel de bewijsstukken als eene opgave der getuigen."

Art. 500 „Na het aangaan van een huwelijk kan de onder curateele gestelde den kantonregter verzoeken zijnen echtgenoot in de plaats van den tegenwoordigen curator tot curator te benoemen.

Gelijk verzoek kan van den echtgenoot zelf gaan.

De kantonregter beslist niet dan nadat de onder curateele gestelde, de echtgenoot, de curator en de toeziende curator zijn gehoord, althans door den griffier daartoe zijn opgeroepen.

Art. 501. „De uit hoofde van verkwisting, gewoonte van drankmisbruik of zwakheid van vermogens onder curateele gestelde behoeft om een huwelijk aan te gaan de toestemming van den curator en den toezienden curator.

Koloniale Raad.

Zitting Dinsdag 27 Januari 1931

Vier ingekomen ontwerpen worden naar de afdeelingen verwezen: nl. het ontwerp betreffende koolzuurhoudende wateren; het ontwerp, intrekking van uitvoerrecht op zout op St. Martin N.G; het ontwerp, politie reorganisatie en het ontwerp tot wijziging van de bepalingen betreffende de bescherming van diersoorten.

De Curaçaosche Scheepvaartbeweging gedurende 1930.

Ofschoon ook in onze haven — kan het wel anders? — de heerschende wereldcrisis zich danig gevoelen doet, vooral wat de in- en uitvoer betreft, is de aanmerkelijk gedaald zij, is het aantal in 1930 ingeklaarde *stoomschepen* toch nog altijd een kleine 200 meer dan in het voorafgaande jaar. Het aantal *zeilschepen* daarentegen is een weinig verminderd.

Wij zullen de getallen ter vergelijking naast elkaar zetten:

In **1929** hadden we 5.279 *stoomschepen* met een bruto inhoud van 52.375 991 M³.

In **1930** 5.473 *stoomschepen* met een bruto inhoud van 55.009.940 M³.

Een vermeerdering dus van **195** *stoomschepen* en van de *bruto inhoud* met 2.633 949 M³.

Het aantal zeilschepen, dat onze haven aandeed in **1929**, was:

1.828 *zeilschepen* met bruto inhoud van 288.116 M³.

In **1930**:

1.762 *zeilschepen* met bruto inhoud van 247.672 M³.

Dit aantal is dus verminderd met 66 zeilschepen terwijl de tonnenaal der schepen daalde met 40.444 M³.

Amsterdam had in **1929** 3.974 zeeschepen met een bruto inhoud van 26.951.249 millioen M³.

In **1930** verminderde dit aantal tot 3.935 met een bruto inhoud van 26.7 millioen M³.

Curaçao.

De economische toestand van Curaçao.

In zijn nieuwjaarsrede sprak de heer E. HELDRING, Voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam over *Curaçao* het volgende:

De drastische beperking van de uitbreiding der oliewinning in Venezuela en de slechte algemeene toestand in dat nabij gelegen land hebben niet nagelaten, op de economische situatie van de kolonie in te werken. De Curaçaosche Petroleum Maatschappij heeft nog slechts 5000 arbeiders — tegenover eenigen tijd geleden het dubbele aantal — in dienst, terwijl het aantal Nederlandsche werklieden van 950 op 300 teruggebracht is. De Pan American Petroleum Co op Aruba handelde in denzelfden geest. Dit ontslag heeft de congestie op de arbeidsmarkt geheel doen verdwijnen, doch geen werkloosheid veroorzaakt, daar bij de C.P.M. alleen nog 2000 vreemde arbeiders werkzaam zijn. De woningnood is, tengevolge van het vertrekken van vele buitenlandsche arbeidskrachten, voor het tegenwoordige verdwenen. De vermindering van het olievervoer zal in de havenbeweging tot uiting komen in de aanbouw van tanks werd in verband daarmede gestaakt. De handelsbeweging is aanmerkelijk achteruit gegaan en de credietloestand onder kleinere firma's zwakker geworden.

Onder het bewind van den nieuwen gouverneur wordt krachtdadig aan het inhalen van den achterstand op verschillend gebied gewerkt. De verruiming van de arbeidsmarkt komt daaraan goed te stade, maar de noodzakelijkheid, rekening te houden met een aanstaanden terugslag in het vloeien der koloniale middelen, gebiedt een voorzichtig beleid. De schuld van Curaçao aan het moederland is in één jaar van fl. 1.8 millioen op fl. 4.5 millioen gestegen. Indien de kolonie daarvoor economische waarden van duurzamen aard heeft verkregen, is deze stijging onbedenkelijk, omdat men de toekomst deste beter uitgerust tegemoet gaat.

Onder het vorige bewind werd echter wel geleend voor werken, die nergens anders dan op de gewone begrooting thuisbehoorden.

Staat van uitvoer over het 3de kwartaal.

Onze uitvoer blijft zich handhaven. Wat olieproducten betreft is de uitvoer van Curaçao tamelijk stabiel gebleven, terwijl die van Aruba nog steeds omhoog gaat. De tijd is niet ver meer, dat Aruba Curaçao naar de kroon zal steken.

We plaatsen ter vergelijking de waarde der olieproducten van Curaçao en Aruba uitgevoerd, naast elkaar

ARTIKELEN	CURAÇAO	ARUBA
Olie (Diesel)	819,075	
Olie (Gas)	4,538,084	490,900
Olie (Gasoline)	21,876,659	23,835,310
Olie (Petroleum)	282,808	
Olie (Residu)	21,670,147	20,567,331
Olie (Ruwe)	4,001,645	4,150,353
Olie (Smeer)	3,751,547	
Totaal	f 56,939,965	f 49.043,894

Verder werd van CURAÇAO uitgevoerd:

Geitenvellen	voor	f 1.699
hoeden	„	42.343
huiden	„	6.000
ijs	„	9.500
oud metaal	„	3.600
oranjeschillen	„	13.108
phosphaat	„	357.482
steenkolen	„	101.460
versch vleesch	„	6.175

Van ARUBA:

aloë	voor	f. 41.159
geitenvellen	„	1.350
hoeden	„	1.779
huiden	„	1.250
andere goederen	„	55.482

De export van *dividivi*, vroeger een voornaam artikel is nu voor Curaçao gedaald tot f. 584 en voor Aruba tot f. 658.

Van BONAIRE:

aloë	voor	f. 20.178
dividivi	„	852
geitenvellen	„	1.672
hoeden	„	4.220
mest	„	9.266
paarden (26)	„	750
zout	„	3.092

De *zoutuitvoer* van ST. MARTIN bedroeg f. 4.200.

Havenbeweging

December 1930.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M³. Bruto	Netto
Dec.	127	15.457	13.392
Vorige maanden	1635	232.215	198.533
Totaal	1762	247.672	211.925

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M³. Bruto	Netto
Dec.	409	4.100.952	2.261.030
Vorige maanden	5064	50.908.988	27.985.015
Totaal	5473	55.009.940	30.246.045

CURIEL'S BANK
CURÇAO.
Balans per 31 December, 1930.

ACTIEF		PASSIEF	
Contanten in kluis	Fls. 392.332.95	Kapitaal	Fls. 500.000.—
Banken (zicht deposito's)	„ 516.424.07	Reserve-Fonds	„ 350.000.—
Credieten in rekening-courant, prolongatie en gedisconteerde wissels	„ 3.758.359.06	Deposito's	„ 3.903.879.80
		Banken	„ 125.534.18
Effecten en andere geldswaardige papieren (beneden de marktwaarde)	„ 304.297.90	Risico-Fonds	„ 82.000.—
		Reserve voor Intresten en belasting	Fls. 10.000.—
	Fls. 4.971.413.98		Fls. 4.971.413.93

Zeilvaart gedurende de maand December 1930.

Aangekomen van:		Vertrokken naar:	
Aruba	28	Aruba	24
Azua	1	Bonaire	41
Bonaire	31	Bov. Eilanden	1
Guanta	4	Granada	1
La Guayra	4	Guanta	2
Las Piedras	1	La Guaira	7
La Vela	14	Las Piedras	3
Martinique	1	La Vela	17
Port of Spain	1	Pto Cabello	33
Pto. Cabello	26	Pto Rico	1
Rio Hacha	2	Rio Hacha	1
Sto. Domingo	1	St. Martin	3
St. Martin	1	Sto Domingo	1
S. Ped. de Macoris	1	S. Ped. de Macoris	1
St. Vincent	1	St. Vincent	1
Tucacas	10		
Totaal	127	Totaal	137

Boekbeoordeeling.

In de riolen van een wereldstad.

door F. Vogel-Jörgensen Prijs f. 0,65

Torben Vosz, journalist-detective, wordt in de nacht opgeroepen door een onbekende, die hem vertelt dat de bankier Viggo Hansen zoo juist door bijslagen is vermoord.

Spoedig blijkt dat er meer achter zit en al heel gauw is de lezer geboeid door de intriges van scherpzinnige speurders, geheime organisaties boven- en het volkje uit de onderwereld der groote steden.

Een talentvol geschreven, ademloos spannende detective-roman.

Dit boek is verkrijgbaar bij de R. K. Boekhandel St. Augustinus St. Thomas-College. Fraterhuis Aruba. Fraterhuis Bonaire.

De oorzaken der crisis.

Wanneer komt het herstel?

Prof. Berthil Ohlin, van de Stockholmsche Handelskamer, heeft einde vorig jaar in een voordracht voor de club der Stockholmsche kooplieden over de wereldcrisis, haar oorzaken en haar vermoedelijk einde gesproken.

Hij constateerde dat men sedert verscheidene jaren een gestadige daling van de prijzen ziet, veroorzaakt door de terughoudendheid van de koopers, welke op haar beurt een vermindering van de koopkracht veroorzaakte. Dit houdt nauw verband met de geldpolitiek der circulatiebanken, die, ten einde hun goudvoorraden te beschermen, een hooger disconto handhaafden dan de toestand over het algemeen noodig maakte, terwijl de beleggers naar een te hoogen rentevoet zagen. De depressie is nog verscherpt door de voorafgaande daling der prijzen, waarbij komt, dat de handel niet in staat is met voldoende zekerheid de toekomstige ontwikkeling te beoordeelen.

De industrieele productie-capaciteit is ongetwijfeld in sommige opzichten te groot geworden, de goederenvoorraden zijn toegenomen en op deze voorraden werd geld geleend, doch ten slotte deed zich de noodzakelijkheid voor om de voorraden te verkoopen, wat een verdere daling der prijzen, pessimisme en een algemeenen stilstand in zaken tengevolge had.

Het evenwicht tusschen de verschillende branches van de nijverheid moet worden hersteld en de duur van de malaise zal voor een groot gedeelte afhangen van het tempo en de grondigheid, waarmede dit plaats heeft.

De tegenwoordige crisis is nog verscherpt door de politieke onrust, de belemmering van den internationalen handel, de tariefverhooging enz. Tengevolge van de industrieele rationalisatie in Zweden en in de Vereenigde Staten, waar de rationalisatie verder voortgeschreden is dan elders, hebben daar twee landen in 1928 en 1929 een boomperiode beleefd. Zweden heeft overigens gedurende geruimen tijd aan de depressie weerstand geboden, wat voor een groot gedeelte te danken is aan het feit, dat de prijzen der Zweedsche uitvoerartikelen in vergelijking met de artikelen van invoer betrekkelijk goed gehandhaafd bleven, terwijl bovendien de industrie nog groote orders in voorraad had, terwijl er ook geen crisis op de credietmarkt heerschte. Prof. Ohlin gelooft, hoewel het gevaarlijk is voorspellingen te doen, dat de tegenwoordige crisis in de Vereenigde Staten, welke thans ruim een jaar heerscht, op het laatst gedurende het volgende voorjaar, en misschien nog eerder, voor een opgaande beweging zal plaats maken.

Kapitein Borren.

„La Prensa" meldt, dat volgens ontvangen radiogram Hare Majesteit de Koningin het verzoek om gratie voor Kapitein Borren, die door het Hoog Militair gerechtshof tot één dag gevangenisstraf veroordeeld was, niet heeft ingewilligd.

De voltooiing der Koningin Emmabrug.

Vrijdagmorgen werd het tweede vernieuwde gedeelte van de Koningin Emmabrug naar voren gesleept; en nadat het oude gedeelte verwijderd was, met de eerste onlangs vernieuwde helft verbonden. Het werk liep vlot van stapel. De machine werd overgeplaatst; — het nieuwe vaste stuk aan Pundazijde lag om 11 uur op zijn plaats, en voor half twaalf floot de brug om dicht te gaan, en te zien of alles paste.

's Avonds ten half zeven uur was het geheele werk kant en klaar en de brug weer geopend voor het verkeer.

Het is een mooi stuk werk; waarvan alle eer aan onze knappe technici van Openb. Werken, speciaal aan ir. GRAVENSTEIN en BEIDERVELLEN en de firma Nederhorst.

Recht of niet?

We hebben reeds meermalen gehoord, dat Nederlandsche onderdanen, bewoners van de andere eilanden van dit gewest, moeilijkheden ondervinden om zich naar Aruba te begeven, en dat er zelfs geweigerd zijn.

Nu vernemen wij wederom uit goede bron, dat dezer dagen de Bonairiaansche schoener „Ruth" met verscheidene personen, inwoners van het gebiedsdeel Curaçao, binnen dit gewest geboren en getogen, op Aruba is aangekomen en dat al die personen onder politietoezicht zijn gesteld om te worden teruggezonden.

Wij meenen goed te doen de aandacht van onze autoriteiten voor deze aangelegenheid te vragen. 't Is een prijzenswaardig iets dat het Bestuur van Aruba zijn best doet om overtollige arbeidskrachten zooveel mogelijk van Aruba te weren, ten einde eigen volk niet te ontrieven.

Maar laat 't dan steeds geschieden binnen de grenzen van recht en wet. Gaarne zouden we van onze competente autoriteiten vernemen, op welke wet of verordening dit verbod van toelating, voor Nederlandsche onderdanen, gebaseerd is.

Tijdens den staat van beleg kunnen we ons zoo iets voorstellen. Doch in normale omstandigheden lijkt het ons iets heel abnormaals. Verbeeldt U, dat ieder Rotterdammer even naar den burgemeester of het hoofd der politie te Rotterdam zou moeten gaan om permissie te krijgen, zich even naar den Haag of Amsterdam te begeven. En toch iets dergelijks schijnen wij hier te beleven, volgens de berichten die wij pas uit vertrouwbare bron vernamen.

Poging tot inbraak ten Gouvernementskantore.

Naar wij vernemen, heeft men bij de poging tot inbraak op de Gouvernementskantoren in het fort Amsterdam, schijnbaar met een grappenmakker te doen gehad. Of was 't misschien om aan te toonen, dat ondanks alle bewaking en draadversperring, het heelemaal geen kunst is om binnen te komen? Wij vernamen dat de z.g. inbreker eerst op het kantoor van den heer Beaujon geweest is, waar alles netjes op z'n plaats is gelaten. Alleen de sierknoppen zijn uit de orandkast gedraaid en naast elkaar op de lessenaar gelegd. Daarna heeft hij de boven-achterdeur van het kantoorge bouw geforceerd, en deze recht op een kier geopend. Met een kleine moeite had hij het dwarshout dat de deur afsloot, eruit kunnen lichten; heeft dit echter niet gedaan.

Te koop aangeboden

mijn **CHRYSLER ROADSTER „70"**
in goede toestand
bij **E. I. Egli**
Emmastad
Hotel de Jonge

Officieele Berichten.

van de vorige week.

Dr. A. W. J. M. Desertine, lid van het Hof van Justitie in Curaçao, is voor het tijdvak 5 Maart 1931—4 Maart 1932 belast met de waarneming der betrekking van Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Aruba.

Aan den loods alhier, L. A. Blom, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej. Regina Elisabeth Jonckheer is benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld op het kantoor van de Curaçaosche Bank alhier.

van deze week.

De adjunct-commies ten parkette van den Procureur-Generaal alhier, A.H.M. van Weel is overgeplaatst naar de Gouvernements-Secretarie.

De Ambtenaar ter Gouvernements-Secretarie, J.F. Quast is overgeplaatst naar het Departement van Openbare Werken, en gedurende den verloftijd van den heer J.H. Perret Gentil Lz. met dienst functie van Administrateur bij het Departement van de Openbare Werken belast.

De Jongeheer F. A. C. Beaujon, is benoemd tot tijdelijk schrijver, en werkzaamgesteld ter Gouvernements-Secretarie.

Aan Mej. S.F. Schotborgh, klerk ter Gouvernements Secretarie alhier, is met ingang van den dag van haar vertrek uit Curaçao, vijf maanden verlof verleend, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen.

De Havenmeester W.Gauw is in activiteit hersteld.

De Commies ter Gouvernements-Secretarie, G.J. Ferguson, thans met verlof in Nederland vertoevend, is benoemd tot Substituut-Griffier bij het Hof van Justitie in Curaçao.

Mej. Anna Sara Fresco is benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld ten Parkette van den Procureur-Generaal alhier.

Aan Mej. E. Bouwman, tijdelijk schrijfster ten Parkette van den Procureur Generaal, is op haar verzoek eervol ontslag uit 'slands dienst verleend.

Aan den opzichter bij de barakken op Mundo Nobo, W. J. C. Vorstman, is op zijn verzoek eervol ontslag uit 'slands dienst verleend.

Wordt lid van het „Apostolaat der Zee." Zendt lectuur voor het „Apostolaat der Zee".

El primer Premio de la Lotería à favor del Teatro Brion es fl. 2000 (dos mil florines.)

Verkijgbaar bij de Coop. Ver. en Nijverheid

en filialen en ook bij de

R. K. Boekhandel „ST. AUGUSTINUS."

St. Thomas-College, GESCHIEDENIS VAN HET St. ELISABETH'S GASTHUIS van 1855—1930 à f 0.50.

BEKENDMAKING.

De Commandant van de Brandweer maakt bekend dat het Alarmtelefoontoestel ten gebruike van het publiek voor **„BRAND-ALARM-POLITIE"** *voorheen Roodeweg No. 105 in Cafe „Over the Top", thans geplaatst is Roodeweg 114 in het huis voor dokloozen.*

AVISO.

Hefe di Bomberos ta pone na conocementoe di publico koe e telefon destiná pa alarma na ora di **„KIMAMENTOE, ALARMA, POLIZ,"** *antes na Roodeweg No. 105 den Cafe „Over the Top" ta traslada na Roodeweg No. 114 den dakloos.*

DE FAMILIE VAN NIEUWKUIJK wenscht alle vrienden en bekenden een hartelijk vaarwel bij hun vertrek uit Curaçao.

a/b van het S.S. Costarica.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal in Curaçao heeft, met wijziging van zijne vastst-lling en bekendmaking ddo. 1 November 1930 (Curaçaosche Courant ddo. 14 November 1930, No.46), alsnog vastgesteld en brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat voor het loopend belastingjaar 1931 met betrekking tot de nummer-platen voor motorrijtuigen, rijwielen en motorbooten, Na 1 Maart 1931, de kleur der nummercijfers (dus niet het jaartal en de letter) ZWART *zal zijn.*

Het zwartschilderen der roode cijfers kan desgewenscht kosteloos geschieden aan alle politie-wachten of in het Waterfort, alwaar tevens de noodige inlichtingen worden verstrekt.

Willemstad, Curaçao, 27 Januari 1931

De Procureur-Generaal vd.

M. v. DIJK.

3—1

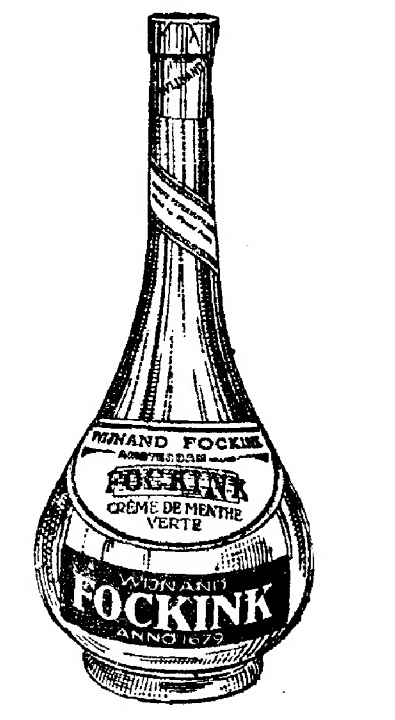

Dit merk verwierf op de **Wereldtentoonstelling te Antwerpen** 1930 de hoogste onderscheiding, n.l.

DE GOUDEN PLAQUETTE,

verder verscheidene andere prijzen waaronder 10 gouden medailles.

Jaaromzet 6.000.000 K.G. boter.

Curaçao half en half.
Cherry brandy,
Oude Genever „Superior".
Agenten voor de kolonie Curaçao:
ELLIS & DANIA.

Speciale Aanbieding voor Heeren.

Borstrokken met & zonder mouwen	—.60 —.45
Onderbroeken wit & ongebl.	1.50 1.25
Knieonderbroeken met versterking, prima kwaliteit	1.25
Pyama's vanaf wit en gekl.	2.90
Heere-Sokken	—.40 —.25
Dassen moderne dessing	—.75 —.50
Heeren-Vilthoeden met zijdevoering	5.— 4.50
Heeren-Zakdoeken —.30 —.25 —.20 wit en gekl. rand	

Pas ontpakt

Wit Dril, Wit Satinet en Fransch Crash.

C. KERSTEN & CO.

Hoek Roode Weg. nabij St. Mateo.

„De Hollandsche Kapper".

Modern Dames- en Heerensalon op **Mundo Nobo 74**, achter het Voetbalveld,

met Hollandsche bediening,
zal geopend worden op
3 Februari a.s.

D. C. Dierikx,

gediplomeerd Dames-haarknipper, die zich minzaam in de welwillendheid van het publiek aanbeveelt.

1—2

DE BIJENKORF.

Onze Prima Jongenskleeding

Donkerblauwe Jeansbroeken met blouses en overhemdjes in alle maten en div. kleuren steeds voorradig.

De sterkste en degelijkste Schoolkleeding.

DE BIJENKORF.

Heerenstr. 5 (boven.)

KONINKLIJKE NED. STOOMBOOT MIJ.
Van Curaçao

Naar Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:	
SS „Simon Bolivar"	4 Februari
SS „Crijnssen"	18 Februari
SS „Colombia"	2 Maart
Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:	
SS. „Simon Bolivar"	19 Februari
SS. „Crijnssen"	5 Maart
SS. „Colombia"	19 Maart
Naar Port-au-Prince en New-York:	
SS. „Commewijne"	5 Februari
SS. „Nickerie"	26 Februari
Naar Pto Cabello, La Guaira, Cumaná Guanta, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Demerara, Paramaribo, Madeira Havre, en Amsterdam:	
SS. „Van Rensselaer"	8 Februari
SS. „Commewijne"	1 Maart
Direct naar La Guaira	
SS. „EL LIBERTADOR"	4 Februari
SS. „EL LIBERTADOR"	11 Februari
Naar Pto. Cabello en New York:	
SS. „Bacchus"	6 Februari
SS. „Flora"	13 Februari
Naar Cristobal en Pacific Coast:	
SS. „Ares"	2 Februari
SS. „Baarn"	13 Februari
Direct naar Rotterdam:	
SS „Barneveld"	7 Februari
SS. „Bennekom"	25 Februari
Naar Santa Marta, Pto. Cortez Porto Barrios en Livingston:	
SS. „Tiberius"	5 Februari
Naar Aruba en Maracaibo:	
SS „Luna"	8 Februari
SS. „Bacchus"	1 Maart
Naar Sint Maarten:	
SS. „Midas"	10 Februari
SS. „Midas"	10 Maart
Naar Bonaire:	
SS. „Atlas"	16 Februari

Afvaarten SS. "El Libertador".

Vertrek van Curaçao	Zondag	1 Februari	2 u	p.m.
Aankomst te Aruba	„	1 Februari	8 u	p.m.
Vertrek van Aruba	„	1 Februari	9 u	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Maandag	2 Februari	10 u	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Dinsdag	3 Februari	2 u	p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	4 Februari	5.30 u	a.m.
Vertrek van Aruba	„	4 Februari	6.30 u	a.m.
Aankomst te Curaçao	„	4 Februari	2 u	p.m.
Vertrek van Curaçao	„	4 Februari	5.30 u	p.m.
Aankomst te La Guaira	Donderdag	5 Februari	7 u	a.m.
Vertrek van La Guaira	„	5 Februari	10 u	a.m.
Aankomst te Curaçao	„	5 Februari	10 u	p.m.
Vertrek van Curaçao	„	5 Februari	10.30 u	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Vrijdag	6 Februari	5 u	p.m.
Vertrek van Maracaibo	Zaterdag	7 Februari	10 u	a.m.
Aankomst te Curacao	Zondag	8 Februari	6 u	a.m.

N. B. Op de vertrekdagen van de Colon-lijn-schepen zullen geen bezoekers meer op de Westwerf en de Colonlijn-schepen worden toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart, welke op het kantoor in de stad aangevraagd moet worden.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

Overwin Zenuwklachten

Na een tijd van inspannend werk (zorgen of ziekten), treden dikwijls verschijnselen op die men „zenuwklachten" noemt. Gebrek aan eetlust, lusteloosheid, slapeloosheid, zenuwhoofdpijn zijn enkele dier zeer uiteenloopende verschijnselen.

Het spreekt vanzelf, dat ge die klachten alleen kunt overwinnen door de oorzaak ervan — de zenuwzwakte — te bestrijden.

Neem daarom eens eenigen tijd Sanatogen. Ieder korreltje van dit uitnemende zenuwvoedsel zal krachtig bijdragen aan den opbouw van Uw zenuwkracht, omdat het de natuurlijke bouwstoffen van zenuwenergie — phosphorus en geconcentreerd melkeiwit — bevat.

Reeds na enkele weken Sanatogengebruik zult ge dien versterkenden invloed op Uw zenuwgestel constateeren. Vermoeidheid zal wijken, eetlust en rustige slaap terugkeeren, kwalen en kwaaltjes verdwijnen.

Begin nog vandaag Sanatogen te gebruiken.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.

Verkrijgbaar bij alle Apotheken.

Boekbeoordeeling.

Een belangrijk werk over de Vrijmetselarij,
door
JAC. P. VAN TERM.

VAN HEIDENDOM TOT PAGANISME

met 333 citaten en 9 facsimiles. Prijs: Gebonden f 10.50

INHOUD:

EERSTE DEEL: UIT HET HEIDENDOM

1e Hoofdstuk: Het Oude Heidendom (Cit. nos. 1—9).

De Godsleer der Babyloniërs en Assyriërs.
De Godsleer der Perzen (Cit. nos. 10—12).
De Godsleer der Hindoes (Cit. nos. 13—14).
De Godsleer der Egyptenaren (Cit. nos. 15—18).
De Godsleer der Grieken (Cit. nos. 19—21).

2e Hoofdstuk: Het Oude Jodendom

De Talmud.
De Kabbalah (Cit. nos. 22—23).
De Esseners en Farizeeën (Cit. nos. 24—27).
Van den val van Jerusalem tot het begin der XVIIIde eeuw. (Cit. no. 28).

3e Hoofdstuk: De Gnosis (Cit. nos. 29—33).

De Tempeliers (Cit. nos. 34—42).
De Rozenkruisers (Cit. nos. 48—61).
Het Charter van Keulen (Cit. nos. 62—66).
De Alchymisten (Cit. no. 67).
Zwarte kunst en Heksensabbath (Cit. nos. 68—71).

TWEEDE DEEL: TEGEN HET CHRISTENDOM

1e Hoofdstuk: De Vrijmetselarij

Heidensche sporen in de Vrijmetselarij (Cit. nos. 72—112).
Gnostieke sporen in de Vrijmetselarij (Cit. nos. 113—137).
De Vrijmetselarij eene Anti-Kerk (Cit. nos. 138—176)

2e Hoofdstuk: Uitbouw der Vrijmetselarij

De Hooge Graden (Cit. nos. 177—182).
De vrouw in de Vrijmetselarij (Cit. nos. 183—193).
Verwante genootschappen (Cit. nos. 194—195).

3e Hoofdstuk: Nevenverschijnselen

De Theosophie (Cit. nos. 196—207).
Het Satanisme (Cit. nos. 208—224).
De z.g.n. „ritueele moord".

DERDE DEEL: NAAR HET PAGANISME

1e Hoofdstuk: Joodsche inslag in de Vrijmetselarij

De Joodsche inslag in de maç.˙. riten (Cit. nos. 225—245).
Het Joodsche aandeel in de maç.˙. geschiedenis (Cit. nos. 246)
De Kabbalistische Godsleer der Vrijmij (Cit. nos. 247—259)

2e Hoofdstuk: Joodsche inslag en andere factoren

In Gnose, Theosophie, enz. (Cit. nos. 260—264).
De profane organisatie van het Jodendom (Cit. no. 265).
Het Joodsche Logewezen (Cit. nos. 266—269).

3e Hoofdstuk: De verborgen roerselen in de nieuwe historie (Cit. nos. 270—275)

De gang naar den wereldoorlog (Cit. nos. 276—298).
Tijdens de wereldoorlog (Cit. nos. 299—315).
Na den werelnoorlog (Cit. nos. 316—319).
Rome en Jerusalem (Cit. nos. 320—333).

Dat de schrijver geslaagd is, moge blijken uit de volgende aanhaling van eene bespreking van dit werk door het maçonnieke Tijdschrift: „Het is een verdienste van dit boek, dat het den lezer voor gegevens stelt, die anders slechts ten koste van ontzaglijk veel arbeid worden verkregen. Hier is een hoeveelheid studievrucht aangeboden, die in elk geval het resultaat van onberekenbaar vele werkuren vertegenwoordigt. Deze welgeteld driehonderd en drie en dertig citaten zouden iederen maçonnieken lezer ook honderde, neen duizende uren tijds gekost hebben. Daarbij zijn deze citaten van titel, auteursnaam en pagina-nummer voorzien, althans verre de meesten zijn volledig gerubriceerd; en voorts zijn ze gerangschikt in volgorde en groepeering, weliswaar naar 't eigenaardige schema van den schrijver, maar daarom niettemin welgeordend. De oogst ligt niet dooreengeworpen op zolder, maar is gesorteerd en onder namen en nummers gebracht. Dat maakt het gebruik van dit boek, ook tot het naslaan van weer noodig geworden vroegere bevindingen, zoo gemakkelijk. Een archief van oudere en latere fragmenten, een compendium of samenvatting van belangwekkende passages, een dossier van uitknipsels, dit alles en nog wat legde de schijver door zijn jarenlangen arbeid voor U op tafel. De uitgever verbond er door een aangenaam-leesbaren vorm een waardevolle bijzaak aan. Zoo is er reden tot velerlei betuigingen van erkentelijkheid."

Tenslotte laten wij nog enkele besprekingen over bovengenoemd werk volgen:

Piet Kasteel in *De Tijd*: „Het boek geeft lijnen aan en opent gezichtspunten, die inderdaad verbijsterend zijn. De schrijver is geen fantast, en zijn doel is niet: jacht op sensatie. Op meer dan één plaats geeft hij uitdrukkelijk blijk van een voorzichtigheid die onderhands overal heerscht en den scherpzinnigen lezer niet ontgaat."

De Maasbode: „Boven alles waardeeren wij dit boek om den schat van gegevens, welke het dilicate onderwerp biedt, en die alleen reeds als zoodanig hun blijvende waarde hebben."

De Avondpost (niet-kath.): „Wij brengen alle hulde aan de groote belezenheid van den sammensteller en talrijke medewerkers; zonder dezen lijkt ons een dergelijke uitgaaf onmogelijk."

(Het boek is niettemin geschreven zonder medewerking van wie(n) ook. *De uitgever*).

De Reformatie (prot. weekblad): „Men kan voortaan niet de loge ernstig onderzoeken met voorbijgang van het werk van den heer Van Term..... Dit boek moet gelezen worden; het bestrijdt niet met praatjes of dikke woorden, maar met wapenen, gesmeed in het maçonnieke huis zelf... Tegenover de vele waandenkbeelden en onbetrouwbare luguberheden, die onder ons niet minder dan onder andersdenkenden voortleven met betrekking tot de loge, is dit boek voor wie het lezen kan en oud en wijs genoeg ervoor is, een groot geschenk van eerlijke nuchterheid, juist omdat zijn bestrijding opgebouwd wordt uit officieële gegevens.

(ds.) K. S(childer)

Dit werk is verkrijgbaar bij de R. K. Boekhandel „ST. AUGUSTINUS'
St. Thomas College *Fraterhuis Aruba* *Fratershuis Bonaire.*

CENSUS.

The Chief of the Population Office, reminds those persons THAT WERE OMITTED IN THE RECENT CENSUS OF THEIR DUTY TO NOTIFY SUCH OMISSION TO THE EMPLOYEE OF THE POPULATION OFFICE OF THE ISLAND OF THEIR RESIDENCE, BEFORE FEBRUARY 1st.

The head of each family is responsible of giving such notification for each member of his family that has been omitted.

Curaçao, Januari 1931.
The chief of the Population Office.
2-2 C. M. MEYBOOM.

Aleko Gualterio Thomas Arends

EN

Galista Maria Sofia Arends

hebben de eer U hierbij mede te deelen, dat de voltrekking van hun voorgenomen huwelijk op den 11 dezer plaats zal hebben.

Aruba, Februari 1931

Receptie 8 uur p. m.
Wilhelminastraat No 22. 1—2

WAARSCHUWING.

De Ontvanger op het eiland CURAÇAO waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens GROND- en GEBRUIKS-belasting over 1930, dat het VIER vierde gedeelte van genoemde belasting invorderbaar is geworden op den 1 JAN. 1931 en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

CURAÇAO, den 23 JAN. 1931.
De Ontvanger voornoemd.
MUSSENDEN.

VOLKSTELLING.

Het Hoofd van het Centraal Bureau voor het Bevolkingsregister herinnert hen, DIE BIJ DE VOLKSTELLING ZIJN OVERGESLAGEN, AAN HUN VERPLICHTING OM VAN DIT VERZUIM KENNIS TE GEVEN BIJ DEN AMBTENAAR VAN HET BEVOLKINGSREGISTER VAN HET EILAND HUNNER WERKELIJKE WOONPLAATS VOOR 1 FEBRUARI 1931.

Voor de leden van huisgezinnen rust de verplichting tot kennisgeving van het verzuim op het hoofd van elk huisgezin.

Curaçao, Januari 1931.

Het Hoofd van het Centraal Bureau
van het Bevolkingsregister,
2-2 C. M. MEYBOOM.

Bijblad 31 Jan. 1931

De Duce spreekt.

20 September—11 Februari.

De corr. van de Msbd. schrijft:

De echo van Mussolini's jongste kamerrede davert nog door het land. Algemeen wordt het woord van den Duce met bijval begroet. Ook de bladen, die kort geleden nog weifelend stonden tegenover de jongste „nieuwigheid", en, om wat voor reden ook, het nationale feest van 20 September een roemloos einde wilden besparen, zijn door Mussolini's ferme taal geheel tot inkeer gebracht.

Men kent de voorgeschiedenis der gedenkwaardige kamerzitting van 12 December; men weet ook wat den duce aanleiding gaf tot zijn belangwekkend pleidooi en den voornaamsten inhoud ervan heeft men reeds vernomen.

Italië vierde telken jare op 20 September het feit der inneming van Rome, in 1870, door de Piemonteesche troepen, een feest, dat telkens opnieuw, nu hier, dan daar, ontaarde in een beleediging van Christus' Plaatsbekleeder.

Reeds onmiddellijk na de verzoening met den H. Stoel gingen in Italië stemmen op, om nu voortaan ook de voor den Paus zoo beleedigende festiviteit van 20 September af te schaffen, een verzoek, dat eindelijk in een nieuw wetsvoorstel formuleering vond en aan de kamer voorgelegd.

Het wetsvoorstel hield evenwel niet enkel afschaffing van 20 September in, doch ook vervanging van dezen nationalen feestdag door een anderen, n. l. 11 Februari, den dag van verzoening, den dag van het Lateraansch verdrag.

Tegen dit laatste bestond bij het parlement blijkbaar geen enkel bezwaar. Tegen het eerste kwam de afgevaardigde, Ezio Garibaldi, de kleinzoon van den beruchten, die bij de inname van Rome een groote rol gespeeld heeft in verzet.

Mussolini betrad onmiddelijk het spreekgestoelte.

Het zou hem verwonderd hebben, begon hij, indien „camerata Garibaldi" geen moeilijkheid gemaakt zou hebben tegen afschaffing van 20 September, als nationalen feestdag.

In de oogen van den Duce heeft echter het feit, van 20 September, lang niet de beteekenis van de verzoening van 11 Februari 1929.

En inderdaad, 20 September bracht aan Italië het wederrechtelijk bezit van Rome, 11 Februari het rechtelijk bezit.

Maar ook het feit van den 20 sten September is in Mussolini's oog niet zoo erg roemrijk. Voor den Katholiek is het alles behalve roemrijk, maar dat hij de opvatting aan de regeeringstafel in het Italiaansch parlement een zekere instemming vindt, is een novum. Nog nimmer hebben wij met zoo weinig weerzin over de inneming van Rome in 1870 hooren bespreken.

Mogelijk was het ook wel „pour le besoin de la cause" (aanneming van het voorstel tot afschaffing van den feestdag op 20 September en de invoering van die op 11 Februari) en tot meerdere glorie van eigen werk in 1929 dat de Duce zoo sprak, meer dan het gevoel voor 't onrecht van 1870 en het recht van 1929. Maar voor den Katholieken toehoorder was het een dag van groote voldoening, nu hij eindelijk in het Italiaansche parlement ook eens een regeeringsstem hoort verkondigen, dat de inname van Rome nu toch eigenlijk niet zoo'n geweldig heldenfeit is, als steeds werd voorgesteld.

De Duce wilde „niet de beleediging begaan van een weer-oprakelen van de historische gebeurtenissen van 20 September 1870", maar als zijn innige overtuiging, wilde hij toch zeggen, dat, wanneer er te Rome toen een enkel peleton van geregelde Fransche soldaten geweest was, Cadorna (de aanvoeder der Piemonteesche troepen) waarschijnlijk op 11 September niet het bevel zou gegeven hebben, om van Terni uit tegen Rome op te trekken.

„Wij hadden geluk," vervolgde Mussolini en de grootste verdienste van de rechterzijde was, dat zij het geluk, dat slechts eenmaal in het leven aan de individuen en de volken gegeven wordt heeft opgevangen, zoo kwamen wij den 20sten September 's morgens te Rome."

„Den Paus" zeide Mussolini, „werd slechts een klein terrein gelaten, waarop de Italiaansche Staat gedurende 60 jaren geen machtsacte gesteld heeft. De van zijn rijk beroofde Souverein had geen gebied meer, maar toen deed de „onregelmatigheid" zich voor dat de diplomatieke vertegenwoordigingen, de gezanten, enz., die bij den Paus-souverein geaccrediteerd waren, toch voortgingen, hunne staten ten vaticane te representeeren.

Wat beteekende dat?

Dat zij Hem nog als souverein beschouwden, wijl een specifiek individualiseerend bestanddeel van de souvereiniteit van een staat is het recht van actieve en passieve vertegenwoordiging, d.i. het recht van gezanten te ontvangen en uit te zenden."

De elkaar hier opvolgende regeering na 1870, aldus Mussolini, dacht er niet aan, 20 September tot nationalen feestdag te verheffen, omdat, hoezeer zij ook meenden, dat Italië het recht had, Rome te annexeeren en tot hoofdstad van het ééne Italië te proclameeren, het gebeurde van 20 September 1870 toch niet Italie's recht bewees. Eerst door de verzoening van 11 Februari 1929 werd Italie's rechtelijk bezit van Rome voor een ieder een onomstootelijk feit

In 1895; na 25 jaren dus, werd in de Italiaansche kamer een wetsontwerp door den afgevaardigde Vischi ingediend, om 20 September tot nationalen feestdag te verheffen.

Het was de vrijmetselarij, die achter dit voorstel stond. Pilade Mazza, groot-dignitaris van alle vrijmetselarijen der wereld, pleitte ervoor. Maar vele kamerleden spraken tegen het voorstel.

Een hunner, Gaetano Negri, zeide daarbij deze zeer merkwaardige woorden: „Welnu, mijne heeren, zij, die meenen tegen den Paus met repressailles te kunnen vechten, vallen in dezelfde dwaling, waarin alle vijanden van het Pausdom vervallen zijn, vanaf koning Desiderius tot Bismark, n.l. in de dwaling, van niet te erkennen, dat de Paus een heel andere vijand is dan iedere andere vijand. Een vijand, die sterker wordt, naarmate men hem verzwakt."

Crispi, die toen minister-president was, een zeer bekend vrijmetselaar, was toch om verschillende redenen tegen het wetsontwerp, maar, wijl het eenmaal ingediend was, stond hij er op, dat het aangenomen werd.....

En het wetsontwerp werd aangenomen en 20 September werd voortaan als nationale feestdag gevierd.

In de latere jaren echter, vervolgde Mussolini, werd het feest een maçonniek vertoon, een nutteloos en troosteloos vertoon.

Men zal zich toch nog wel den jaarlijkschen optocht van 20 September herinneren, die een ordelooze optocht werd, zooals alle democratische optochten, die zich herhalen. De fascisten hebben de onoprechtheid van deze plechtigheden gevoeld; allerlei gebruiken daarvan werden afgeschaft, totdat ook de optocht werd afgeschaft en alleen nog de vlaggetjes op de trams en aan de vensters overbleven.

Daarna kwam 11 Februari!

Spreker hoopt, „dat de Italianen en speciaal de fascisten zich ten slotte de groote belangrijkheid zullen realiseeren van 11 Februari, den datum, waarop de Souverein van 1870 ons de wettelijkheid van het bezit van Rome toekent, maar ook zoodanig, en dat geschiedt voor den eersten keer in de historie, dat de afstand definitief onherroepelijk is."

„Dit zou alleen kunnen herroepen woorden" meent de Duce, „als — maar die veronderstelling wil hij zich niet voor den geest halen — als Italië weer in stukken en brokken verviel en door den vijand vertreden werd. Zoo lang echter Italië één volk en één hart zal blijven, is Rome van Italië en Italië van Rome."

Leggen wij dus den nadruk op 11 Februari, dat is, op de gebeurtenis, op de daad, die ons het wettig, het rustig bezit van Rome toekent, iets dat nooit te voren geschied was."

Aldus Mussilini op 12 December j.l. De wet is aangenomen.

Wij willen ons hier beperken tot één enkele opmerking. Zij geldt de laatste redeneering van Mussolini, als zou de afstand van den Paus definitief onherroepelijk zijn. Was ook die zegswijze pour le besoin de la cause, of inderdaad gemeend?

Juridisch gaat de redeneering zeker niet op. Immers, op 11 Februari 1929 is tusschen den H. Stoel en den Italiaanschen staat een tractaat gesloten, waarbij de H. Stoel inderdaad afstand deed van zijn rechten op de oude pauselijke staten en op Rome. Alléén door dit tractaat kreeg Italië zijn rechten op de pauselijke staten. Maar is een tractaat onherroepelijk?

Ja; zoo lang beide partijen zich houden aan de bepalingen van het tractaat en bij dit tractaat, volgens uitdrukkelijk opgenomen clausule, zoolang ook de bepalingen van het, tegelijk gesloten, concordaat tusschen den H. Stoel en Italië worden nageleefd.

Gesteld echter, dat Italië de door tractaat en concordaat aangenomen verplichtingen niet naleeft, dan vervalt het tractaat en komt de Paus, de H. Stoel, weer in het volle bezit van de rechten, waarvan Hij afstand deed.....

De Katholieke wereld moge hopen en bidden, dat Italië steeds de verplichtingen, welke het op 11 Februari 1929 op zich nam, zal naleven, stipt en trouw......

Het land zonder Kerstfeest.

De campagne der Sovjets tegen de Kerstmisviering — Carnavalsoptochten van de Godloochenaars.

Op het Kerstfeest van 1930 mocht er in geheel het gebied van de Vereenigde Sovjetrepublieken, vanaf de Krim tot het gebied van de Noordelijke IJszee, van Wladiwostok tot aan de westgrens, zelfs in geen particulier huis eenig feestelijk licht schijnen. Men mocht niet rond den kerstboom gaan staan, er mocht in de harten der menschen geen feeststemming heerschen. De regeering heeft dit jaar veel krassere maatregelen genomen dan ooit te voren, ofschoon zij vroeger steeds beweerde dat zij niet verantwoordelijk gesteld kon worden voor het doen en laten van de bestrijders van den godsdienst.

Dit jaar zijn de Sovjets geweldig te keer gegaan tegen de laatste overblijfselen van de oude levensopvatting. Vroeger bepaalde men er zich toe op feestdagen zelf een campagne tegen het Kerstfeest te voeren, maar van het jaar is de strijd reeds op 20 December begonnen en hij werdt voortgezet tot 10 Januari.

Het vorig jaar was reeds het symbool van het feest, de kerstboom, verboden. Ook dit jaar mochten er geen kerstboomen vervoerd worden en bij den ingang van de stad stonden groote groepen jongens, leden van de stormbrigade der communistische jeugd, om eventueele smokkelaars aan te houden, zoodat in geen enkel huis het Kerstfeest naar oud gebruik gevierd kon worden. Ook mochten er van 't jaar geen Kerstgeschenken gekocht worden en iedere Kerstmisviering was verboden.

In de scholen van sovjet-Rusland werd niet de Kerstdagen les gegeven en de onderwijzers hebben die dagen besteed om een anti-godsdienstige propaganda onder de jeugd te voeren. De ouders van de kinderen die afwezig waren kregen een geldboete.

Daar op het oogenblik het zuiveringsproces onder het technisch personeel en de beambten in vollen gang is, had de regeering een geweldig machtsmiddel tegenover die weerspannige ouders die nog de oude levensbeschouwing zijn toegedaan.

De aanblik der straten in de steden en vooral in de hoofdstad stond in het teeken van een geweldige anti-godsdienstige campagne. Op de ijsbanen van Moskou had op 24 en 25 December een groote carnavalsoptocht plaats. De leiding van het feest was in handen van den Bond van Godloochenaars, die thans omgedoopt is in den bond van Strijdende Godloochenaars.

Het was opmerkelijk dat dit jaar zeer veel schoolkinderen aan dezen tocht deelnemen. De kerken waren overvol met geloovigen, maar dicht bij de deuren van deze eerbiedwaardige oude godshuizen werden groote demonstraties gehouden, waarbij de beste redenaars tegen God en Kerk het woord voerden. Honderden bekende professoren zijn op verschillende plaatsen als spreker opgetreden. In bioscopen en theaters werden filmen en revue's vertoond waarin de godsdienst werd bespot en belasterd. Veertig stormbrigades van tooneelspelers, schrijvers, schilders en beeldhouwers enz. hebben hun talenten in dienst der sovjets gesteld om den strijd tegen den hemel op zoo plastisch mogelijke wijze te voeren.

Gedurende de Kerstdagen werden er in vele plattelandsdorpen lezingen gehouden over het landbouwvraagstuk. De sprekers die uit de steden naar de boerenbevolking waren gegaan hebben getracht de godsdienstige vooroordeelen der boeren weg te redeneeren; daarvoor moest in de plaats komen een juist gebruik maken van kunstmeststoffen en landbouwmachines. Rondtrekkende bioscopen hebben in alle kleine plaatsen filmvoorstellingen gegeven, waarin de erbarmelijkheid der Kerk drastisch voor oogen werd gesteld.

De kranten bevatten speciale artikelen om den godsdienst zoo belachelijk mogelijk te maken als „De pope en de grootgrondbezitter". In de bladen kon men ook lezen dat er nog altijd kerken zijn die niet in clubhuizen zijn veranderd.

Deze campagne stond weer in het teeken van een felle tegenstelling met de kerkelijke vroomheid van het overgroote meerendeel van het Russische volk, dat in deze Kerstdagen weer diep terneergeslagen was.

Medelijdend heeft God op deze hemelbestormers neergezien; te gelegener tijd zal hij hen ten val brengen, opdat het geloovige Russische volk weer op christelijke wijze zijn Kerstfeest kunne vieren.

Stalin, de kleine Lucifer, zal het ondervinden!

De godloochenaars-campagne weer in vollen gang.

Wij lezen nog het volgende:

Naar de „K.W.P." bericht, is de campagne tegen de viering van het Kerstfeest in Rusland weer in vollen gang en natuurlijk heeft de bond van godloochenaars daarbij de leiding.

Het schijnt echter, dat de propaganda ten platte lande slechts matig succes heeft, want het blad „Bednota", dat speciaal wordt uitgegeven om de communistische beginselen onder de boerenbevolking te verspreiden, klaagt steen en been, dat de menschen toch zoo hopeloos onverschillig blijven voor de anti-godsdienstige ideeën en maar geen afstand willen doen van de Kerstmisviering.

De „Bednota" voegt er aan toe, dat ook de ijver van de cellen der godloochenaars, die daar gevestigd zijn, dezen keer veel te wenschen overlaat.

Een plaatselijk correspondent van het blad geeft de volgende voorstelling der feiten: „De Popen trachten iedere anti-godsdienstige actie te ontzenuwen. Zij lokken de domme geloovigen naar hunne kerken. In Weish en in andere afgelegen hoeken is het volk al druk bezig, de Kerstmisviering voor te bereiden. De partijorganisatie en de Komsomol zien toe en denken er zelfs nog niet aan, eenige anti-godsdienstige propaganda te voeren."

Het blad geeft als staaltje van „laksheid" van den godloochenaarsbond verder het volgend merkwaardig bericht: In het dorp Sadka heeft men reeds lang geleden besloten, de kerk te veranderen in een school. Ofschoon nu het centraal-uitvoerend comité dit besluit al een jaar geleden heeft goedgekeurd, is het tot nog toe onuitgevoerd gebleven, en het gebouw wordt door de boeren nog steeds als kerk gebruikt.

Wat zal 1931 ons brengen?

Volgens den heer Van Tienhoven nog weinig goeds te verwachten.

Mr. Dr. J. P. van Tienhoven, voorzitter van den Raad van Bestuur der Hollandsche Bank voor Zuid-Amerika te Amsterdam, schrijft ons inzake zijn verwachtingen voor het nieuwe jaar 1931 als volgt:

„Naar mijne meening is van 1931 nog weinig goeds te verwachten.

Ik kan niet inzien, dat de huidige wereldcrisis — wel te onderscheiden van partieele crises, die bijna onafgebroken zich vertoonen — zich in haar ontstaan en verloop van hare voorgangsters onderscheidt.

Natuurlijk zijn de influenceerende factoren andere; dat zijn zij altijd. Overproductie, onder consumptie, anarchie in Rusland en China, verdeeling van den goudvoorraad, herstelbetalingen, tolbarrières, arbeidalgsstelsel, investment trusts en een tiental hoofdoorzaken meer worden thans van alle zijden belicht en als maatstaf voor den vermoedelijken duur der crisis besproken.

Ik geloof, dat dit practisch weinig nut heeft, want wederom in het algemeen gesproken is het moeilijk te gelooven in een blijvend nuttig effect van „maatregelen", die dan toch het eenig practisch uitvloeisel van eene bestudeering der crisisoorzaken zouden moeten zijn.

In ieder geval zou dan geconstateerd moeten worden, dat het aantal en de kracht der funeste factoren ditmaal bijzonder groot is, hetgeen allerminst aanleiding zou geven tot het tegemoetzien van eene verbetering reeds in 1931.

En toch — tenzij men in een cataclysme onzer samenleving gelooft — is er geen enkele reden, het optimisme en het vertrouwen in de toekomst op te bergen.

Na elke wereldcrisis volgt eene periode van „readjustment", waarin de tallooze dikwijls moeilijk aanwijsbare maar altijd aanwezige stille recuperatieve krachten gelegenheid krijgen, de tegenwerkende factoren — helaas, steeds wederom tijdelijk — te nivelleeren en te overwinnen. Goedkoop geld, spaarzaamheid — die is nog ver te zoeken! — aanpassingsvermogen in den ruimsten zin, maken ongemerkt en langzaam den bodem gereed voor een nieuw tijdperk van opleving.

In den duur van die onvermijdelijke rustperiode is men al te zeer geneigd zich te vergissen; in het onderwerpelijke geval schijnt het niet overdreven haar op een drietal jaren te schatten.

En inmiddels moet men zich met betrekking tot zijne materieele goederen, geheel in het kader van het bovenstaande, maar troosten met het oude Fransche rijmpje: „Le flux les importa, le reflux les remporte".

Msbd.

Petroleum-Mijnen in 1930.

Het laatste kwartaal ongunstig beïnvloed door de lagere prijzen.

Een Amerikaansche correspondent van het „Daily Oil Bulletin" schrijft:

De resultaten van de meeste petroleum-maatschappijen zullen voor 1930 wel het ongunstigste beeld opleveren sinds 1927. Dat was een moeilijk jaar voor de olie-industrie, maar toen ging de depressie niet gepaard met een depressie in alle andere takken van bedrijf, zooals dit jaar.

Vergeleken met 1929, zullen de netto winsten dit jaar circa 40 pct. ten achter blijven.

Hoewel enkele van de voornaamste ondernemingen, zooals de Standard Oil of New-Yersey, Koninklijke Shell, Texas Corporation, Standard Oil of Indiana, Standard Oil of New-York en Gulf Oil niet dan over een jaarlijksche periode resultaten gepubliceeren, kan toch wel gezegd worden, dat deze ondernemingen met dezelfde moeilijkheden te kampen hebben gehad als de andere maatschappijen.

De totale netto winst van twintig leidende ondernemingen, was in het derde kwartaal 45 pct. minder dan in het overeenkomstige kwartaal van 1929, terwijl de winst over de eerste 9 maanden 34 pct, lager was.

De sterkste daling van de winst ten opzichte van de eerste 9 maanden van 1929, voor de olie-industrie een gunstig jaar, gaf de Shell Union Oil (Koninklijke) te zien. Voor aftrek van federale belastingen bedroeg de winst slechts $ 826.682 tegen $ 18.682.405: hetgeen passeering van het dividend tengevolge had.

Het vierde kwartaal zal ongetwijfeld de meest onbevredigende periode van dit jaar worden. De lagere ruwe olie-prijzen in het Mid Continent, Texas en andere terreinen in het Oosten van Californië, alsmede voor benzine, zullen wel tot lagere waardeeringen van de voorraden aan het einde van het jaar te zien moeten geven.

Buitenland.

Sovjet-actie in onze Oost.

Meermalen, en terecht, is er reeds gewezen op de gevaren, welke onze Oost bedreigen, met het oog op de communistische successen in Oost-Azië, zoowel in Indo-China als in China behaald bij den „strijd tegen Imperialisme en Kapitalisme."

Van belang om te memoreeren is in verband hiermee ongetwijfeld, wat „Waarnemer" uit Ned-Indië in het weekblad „De rijkseenheid" schrijft over den toenemenden sovjet-invloed in Oost-Azië.

Na gewezen te hebben op de golf van communisme, die zich over Oost-Azië heeft uitgestrekt en te hebben aangestipt, hoe daar alles naar wensch van de sovjet gaat, getuigend de uitlatingen in de communistische pers, constateert hij, dat voor ons deze overmoedige erkenningen, gevolg van een door toenemende successen verwekte overwinningsstemming, van de grootste beteekenis zijn. „Wij hebben in Oost-Azie — zoo schrijft hij — een begeeringswaardig en welvarend en uitgestrekt Koloniaal bezit, dat reeds lang de hebzucht der Roode machthebbers heeft gaande gemaakt. Wij dienen te bedenken, dat dit Koloniaal bezit natuurlijk in de arbeidssfeer der Komintern in Oost-Azie zal worden betrokken. De rondom ons dreigende gevaren, welke den toenemenden invloed der sovjets in dit deel der wereld demonstreeren, zullen onsstellig niet voorbijgaan, zonder ook ons er aan te herinneren, dat Moskon zich met energie heeft geworpen op de bolsjevisatie der Koloniale gebieden. Sombere schaduwen werpen reeds de sinistere voornemens der Derde Internationale ten opzichte van onze Koloniën vooruit."

In verband met de enthousiaste jubeluitingen in de communistische pers met betrekking tot de ontwikkeling van den stand van zaken in het verre Oosten en de geruststelling, waarmee de toekomst wordt ingezien, is het tevens wel goed te weten, zoo merkt de schrijver nader op, „dat Nederlandsch-Indië het volgend jaar gastvrijheid gaat bieden aan twee zeer beruchte en actieve Liga-aanhangers, die na een jarenlang verblijf in Europa, waar zij het meest effectieve contact hebben gehad met de Internationale propaganda-centrale van Moskou, een rol zullen gaan spelen in de inheemsche beweging. Het zijn, naar de pers reeds gemeld heeft, de heeren Mohamad Hatta en Achmad Soebardjo, alias Abdul-Manaf, beide vooraanstaande bestuúrderen van de Perhimpoenan Indonesia. Reeds thans kan symptomatisch worden vastgesteld, dat de komst van deze beide lieden een verandering in het aspect der Inheemsche beweging zal teweegbrengen. Bedriegen de voorteekenen niet, dan zal een nieuwe groepeering zich voltrekken, welke aan de actie, tot dusver gevoerd, een gansch ander karakter zal verleenen.

Moskou weet het, dat deze zeker niet ongevaarlijke „Indonesiërs" zich in den strijd om de vrijheid zullen gaan mengen. Moskou weet ook, welk vleesch het met deze heeren in de kuip heeft. Het is niet noodig hier nader uiteen te zetten welke rol beide genoemde „nationalistische" leiders reeds hebben vervuld in den strijd onder de vaan van de Liga tegen Koloniale Onderdrukking en Imperialisme. Het is genoegzaam bekend, dat Mahomad Hatta deel uitmaakt, althans zitting *heeft gehad* in de Executieve van deze organisatie, terwijl Soebardjo werkzaam is geweest op het secretariaat er van te Berlijn . . .

Het zijn de besten, die zich beteren kunnen, en ook Hatta en Soebardjo zijn wellicht voor verbetering vatbaar, in dezen zin, dat zij de in Europa opgedane kennis nu eens effectief ten dienste van hun volk zullen stellen, maar wanneer men de meest recente uitingen waarneemt, welke de communistische pers zich permitteert ten opzichte van de nationalistische beweging in deze landen, is men eerder geneigd, om aan te nemen, dat het voornemen om constructieven arbeid bij hun terugkomst in Indië te verrichten, bij deze heeren verre te zoeken zal zijn, althans stellig niet door hun communistische kameraden wordt verwacht.

Of zij, wanneer zij zich aan het hoofd van de nationalistische beweging in deze landen zullen stellen — wat algemeen verwacht wordt — in den geest van Moskou werkzaam zullen zijn, zal nog moeten blijken, maar dat, indien dit het geval is, het het onderscheid tusschen „sikkel en hamer" en „buffel" nog veel moeilijker te onderkennen zal zijn en de taak van den rechter ten opzichte hiervan veel inwikkelder zal zijn dan thans reeds het geval is geweest bij de behandeling der P. N. I.-zaken, behoeft zeker niet nadrukkelijk te worden betoogd. Zelfs niet — laten wij hopen — voor een Koloniale Regeering, welke zich de lessen der practijk ter harte zal hebben genomen . . . ."

Volkstelling in de Vaticaansche Stad.

Men meldt uit Rome aan de Msbd.

Den 30sten November l.l. is in de Vaticaansche Stad een volkstelling gehouden. De uitslag is thans bekend geworden.

In het geheel telt de Vaticaansche stad thans 639 inwoners, van wie 495 Italianen, 118 Zwitsers, 8 Franschen, 8 Duitschers, drie Spanjaarden, twee Nederlanders, een Noor, een Oostenrijker en een Ethiopiër.

Tot de talrijke Italianen behooren ook de honderd vijftig soldaten der pauselijke gendarmerie.

De 118 Zwitsers zijn allen leden van de Zwitsersche garde.

Tot de acht Franschen behoort de proprefect der Vaticaansche bibliotheek, mgr. E. Tisserant, de beide Fransche Kanunniken, der Vaticaansche basiliek, mgr. Gromier en mgr. Gravat, en de Fransche zusters van de orde van Sint Vincentius, die zich in het ziekenhuis van Santa Marta bevinden.

Tot de Duitschers in het Vaticaan behooren o.a. de vijf broeders van de congregatie van Waldbreitbach, die sinds jaren op uitdrukkelijke verlangen van den H. Vader de particuliere vertrekken van Zijn Heiligheid in orde houden. Zijn kleeding en wasch verzorgen, koken enz.

De eenige Noor in den Vaticaanschen staat is mgr. Smit, kanunnik van Sint Pieter, eigenlijk een Hollander van geboorte, maar Noor door naturalisatie.

De beide Nederlanders zijn kadinaal van Rossum en de nieuwe directeur van de pauselijke sterrewacht, pater Stein S. J.

Zooals bekend, bevindt er zich nog slechts één buitenlandsch college in de Vaticaansche Stad, n. l. het Ethiopische Onder leiding der paters Cappucijnen studeeren hier twaalf Abessiniers, van wie er echter slechts een door bizondere omstandigheden Vaticaansch staats burger.

Sinds den dag, waarop het verdrag van Lateranen werd geratificeerd den 6en Juni 1929, werden nog twee kinderen geboren van ambtenaren, die in de Vaticaansche Stad wonen.

Tenslotte valt nog op te merken dat er binnen de grenzen van de Vaticaansche Stad nog ongeveer 300 personen wonen die echter geen staatsburgers zijn. Hiertoe behooren o. a. de talrijke leerlingen en professoren van het Vaticaansche seminarie, het Seminario Minore, en het huishoudelijk personeel van de ambtenaren en officieren, die in de Vaticaansche Stad wonen.

De Chineezen even erg als de Russen.

Merkwaardige redding uit een Chineesche ambassade.

Door de Engelsche hoofdstad liep onlangs het hardnekkig gerucht, dat drie Russen, leden van de Gepoe, die den Russischen gezant Sokolnikoff hadden willen ontvoeren, in het gebouw van het gezantschap gevangen gehouden werden.

Dit feit herinnert ons aan een ander voorval, dat eveneens te te Londen in het Chineesche gezantschap plaats had.

Een bakker, die de Chineesche ambassade aan het Postland-plein passeerde zag een brood voor z'n voeten liggen.

Hij raapte het op en vond daarin een briefje, dat aan een in Londen gevestigd Chinees gericht was en waarin te lezen was, dat de schijver, toen hij met twee landgenooten de ambassade voorbij ging, plotseling door eenige Chineezen overvallen werd en naar binnen gesleept.

Hij en zijn makkers werden in het gebouw gevangen gehouden en vreesden 't ergste.

De brave bakker stelde het briefje aan de politie ter hand en met eenigen tegenzin ondernam het ministerie van buitenlandsche zaken bij het Chineesche gezantschap de noodige stappen. De gevangenen werden daarna vrijgelaten.

Wat zou geschied zijn, indien de eerzame bakker dit briefje eens niet ontdekt had? De wereld zou waarlijk een anderen loop hebben genomen, want schrijver van dit briefje was niemand anders dan Sun Yat Sen, de latere president van China, die in het hemelsche rijk zoo'n belangrijke rol gespeeld heeft.

Rechtvaardigheid en Naastenliefde.

Een prachtige sociale daad.

De 27-jarige markies de Viana, zoo wordt uit Madrid gemeld, heeft na bestudeering van de Encycliek „Rerum Navarum" een belangrijke schenking gedaan aan den katholieken Landarbeidersbond in Avila.

Hij heeft n.l. 12.355 H. A. vruchtbaren grond in de vallei van Sierra de Gredos ter beschikking gesteld waar nieuwe kolonies voor landarbeiders gesticht zullen worden.

De stichtingsacten werden onteekend te Solosanchi door den voorzitter van den katholieken Boerenbond van Avila, den pastoor der parochie, den directeur der Sociale Actie, door den Markies de Viana en door een bekende politieke persoonlijkheid.

In de kringen der aristocratische grootgrondbezitters is deze stichting heftig becritiseerd.

VERLOOFD

Friedrich Schübert

en

Maria Request.

Eenige kennisgeving.

3—3 Curaçao 11 Januari 1931.

VERLOOFD

Frans Marius Burghardt

EN

Maria Catharina Palm

Eenige kennisgeving

Willemstad 11 Jan 1931.

2—3